

UCHWAŁA Nr 10 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 stycznia 1969 r.

w sprawie organizacji i poprawy warunków rozwoju budownictwa indywidualnego na wsi.

W celu usprawnienia dalszego rozwoju budownictwa indywidualnego na wsi, zwiększenia efektywności wykorzystania środków inwestycyjnych przeznaczonych na budownictwo wiejskie, skuteczniejszego oddziaływania na postęp techniczny w dziedzinie budownictwa wiejskiego — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1.

Planowanie budownictwa.

§ 1. 1. Na wniosek prezydentów powiatowych rad narodowych prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą wprowadzać na terenie całego województwa bądź na obszarze określonych powiatów obowiązek planowania budownictwa i remontów na wsi, polegający na koordynacji rozdziału materiałów budowlanych i kredytów przeznaczonych na cele tego budownictwa. Plany budownictwa wiejskiego powinny być włączone jako integralna część zadań do rocznych planów gospodarczych powiatu, stosownie do przepisów ustawy o radach narodowych.

2. Wprowadzenie planowego budownictwa na wsi (ust. 1) powinno być poprzedzone analizą ruchu budowlanego, zasobów materiałowych, potrzeb produkcji rolnej oraz możliwości zapewnienia warunków organizacyjnych, niezbędnych do realizacji planowego budownictwa.

3. Planowe budownictwo powinno być wprowadzane w pierwszej kolejności w powiatach objętych programem intensyfikacji produkcji rolnej, zwłaszcza hodowlanej, w powiatach o dużych potrzebach w zakresie modernizacji obiektów inwentarskich oraz w powiatach, w których występują duże zagrożenia pożarowe.

4. Planem budownictwa mogą być obejmowane:

- 1) nowe obiekty budowlane budownictwa mieszkalnego, inwentarskiego i gospodarczego,
- 2) budynki w gospodarstwach dotkniętych klęskami żywiołowymi,
- 3) remonty kapitalne,
- 4) modernizacja budynków inwentarskich,
- 5) wymiana łatwo zapalnych pokryć dachowych na niepalne i trudno zapalne.

5. W uchwałach wprowadzających planowe budownictwo na wsi prezydium wojewódzkich rad narodowych określa, które z wymienionych w ust. 4 rodzajów działalności inwestycyjnej należy w poszczególnych powiatach objąć planowaniem w pierwszej kolejności.

§ 2. 1. Realizacja indywidualnego budownictwa we wsiach objętych planowym budownictwem (§ 1) następuje na podstawie planów budownictwa wiejskiego, zatwierdzonych przez prezydium powiatowych rad narodowych.

2. Projekty planów budownictwa wiejskiego sporządzają organy prezydium powiatowych rad narodowych na podstawie imiennych spisów zamierzeń inwestycyjnych ludności, opracowywanych przez biura gromadzkich rad narodowych.

3. Warunkiem włączenia zamierzeń budowlanych do projektu planu jest przede wszystkim:

- 1) konieczność realizowania inwestycji budowlanych uzasadniona względami produkcyjnymi lub socjalno-bytowymi,
- 2) posiadanie przez inwestora prywatnego części środków materiałowych ze źródeł miejscowych lub części środków finansowych,
- 3) złożenie zobowiązania do podjęcia i ukończenia budowy w określonych terminach.

4. Planami budownictwa wiejskiego powinny być obejmowane w pierwszej kolejności budynki realizowane z oszczędności zgromadzonych na budowlanych ksiąteczkach spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych.

Rozdział 2.

Zaopatrzenie materiałowe i kredyty.

§ 3. 1. Rozmiary planowego budownictwa powinny być dostosowane do globalnej podaży materiałów budowlanych przeznaczonych dla wsi i kredytów bankowych oraz środków własnych (materiałowych i finansowych) deklarowanych przez inwestorów. Na cele budowlane nie objęte systemem planowego budownictwa oraz na bieżące remonty, drobne roboty kubaturowe i inne należy pozostawić odpowiednią rezerwę materiałów budowlanych do wolnej sprzedaży.

2. Prezydium rad narodowych opierając się na planach budownictwa i bilansach materiałów budowlanych podejmują odpowiednie kroki w celu wzmocnienia produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców w gospodarce społecznej i nie uspołecznionej oraz zapewnią właściwe wykorzystanie złóż i zasobów tych surowców.

3. Zaleca się organizacją kółek rolniczych, spółdzielniom usługowo-wytwórczym kółek rolniczych i jednostkom wykonawstwa budowlanego spółdzielni „Samopomoc Chłopska” podejmowanie lub wzmocnienie produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców dla potrzeb indywidualnych odbiorców na wsi.

Rozdział 3.

Wymiana pokryć dachowych.

§ 4. 1. Prezydium rad narodowych podejmują systematyczną działalność w celu wymiany łatwo zapalnych pokryć dachowych na niepalne i trudno zapalne.

2. W planach wymiany pokryć dachowych należy uwzględnić w pierwszej kolejności budynki we wsiach zwarcie zabudowanych, z przewagą łatwo zapalnych pokryć dachowych.

3. Mieszkańcy wsi o znacznej ilości budynków pokrytych materiałami łatwo zapalnymi mogą przystąpić za zgo-

dą wydziału budownictwa, urbanistyki i architektury prezydium powiatowej rady narodowej do zespołowej wymiany tych pokryć na zasadach określonych w § 5 dla zespołów odbudowy, przebudowy i budowy wsi.

4. Mieszkańcy wsi przystępujący do wymiany pokryć mogą korzystać z bezzwrotnych zasiłków i bezprocentowych pożyczek, udzielanych z funduszu prewencyjnego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń na zakup materiałów na wymianę pokrycia.

Rozdział 4.

Zespoły odbudowy, przebudowy i budowy wsi.

§ 5. 1. Mieszkańcy wsi zniszczonych na skutek masowych klęsk żywiołowych oraz wsi uznanych za trwałe jednostki osadnictwa wiejskiego i będących terenem koncentracji wiejskich urządzeń usługowych mogą tworzyć zespoły budowy, przebudowy lub odbudowy zagrod-obiektów.

2. Zespoły, o których mowa w ust. 1, korzystać będą z dogodniejszych warunków kredytowych w banku (wysokość, karencja, oprocentowanie) oraz z bezzwrotnych zasiłków udzielonych przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń na:

- 1) częściowe pokrycie kosztów budowy ognioodpornych stropów i pokryć dachowych,
- 2) częściowe pokrycie kosztów przeniesienia części budynków i urządzeń, jeżeli wymaga tego zatwierdzony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 2, udzielana będzie pod warunkiem, że budownictwo realizowane będzie:

- 1) zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego wsi,
- 2) według typowych lub powtarzalnych projektów budynków mieszkalnych i gospodarczych zalecanych do stosowania w danym rejonie,
- 3) przy zastosowaniu materiałów niepalnych i trudno zapalnych.

Rozdział 5.

Technicy budownictwa wiejskiego.

§ 6. 1. Upoważnia się prezydium powiatowych rad narodowych do tworzenia w terenowych zespołach usług projektowych stanowisk rejonowych techników budownictwa wiejskiego.

2. Do podstawowych zadań rejonowych techników budownictwa wiejskiego należy przede wszystkim:

- 1) udzielanie porad i pomocy technicznej inwestorom indywidualnym na wsi w zakresie programowania, planowania i realizacji zamierzeń inwestycyjnych,
- 2) organizowanie planowego budownictwa,
- 3) opieka nad uspołecznionym budownictwem drobnokubaturowym i czynami społecznymi na terenie gromad,
- 4) organizowanie lokalnej produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców oraz udzielanie porad i pomocy w tym zakresie, w szczególności dla kółek rolniczych,
- 5) propaganda i wdrażanie postępu technicznego do budownictwa na wsi,
- 6) inne zadania w zakresie budownictwa wiejskiego, wynikające ze specyfiki terenu, określone przez prezydium powiatowej rady narodowej.

3. Zadania określone w ust. 2 rejonowi technicy budownictwa wiejskiego wykonują pod nadzorem wydziału budownictwa, urbanistyki i architektury prezydium powiatowej rady narodowej. Przy realizacyjnych zadaniach technicy współpracują z gromadzką służbą rolną oraz z biurami gromadzkich rad narodowych.

4. Prezydya powiatowych rad narodowych wyznaczają technikom stałe siedziby w biurach gromadzkich rad narodowych i zapewnią niezbędne warunki do pracy.

5. Wydziały budownictwa, urbanistyki i architektury prezydiów powiatowych rad narodowych mogą upoważnić rejonowych techników budownictwa wiejskiego do pełnienia niektórych obowiązków z zakresu państwowego nadzoru budowlanego, należących do kompetencji tego wydziału.

§ 7. 1. Technicy budownictwa wiejskiego są pracownikami terenowych zespołów usług projektowych przy wydziałach budownictwa, urbanistyki i architektury prezydiów powiatowych rad narodowych.

2. Technicy, o których mowa w ust. 1, otrzymywać będą wynagrodzenie zgodnie z zasadami zawartymi w § 3 uchwały nr 58 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1968 r. w sprawie tworzenia terenowych zespołów usług projektowych przy wydziałach budownictwa, urbanistyki i architektury prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr 9, poz. 50) oraz w wysokości określonej pod lp. 2 załącznika do tej uchwały.

3. Technicy budownictwa wiejskiego powinni posiadać kwalifikacje określone pod lp. 2 załącznika do uchwały wymienionej w ust. 2. W uzasadnionych wypadkach na stanowisko technika budownictwa wiejskiego mogą być powołane osoby posiadające dyplom mistrza oraz co najmniej 10 lat pracy w zawodzie budowlanym.

4. Technicy budownictwa wiejskiego otrzymują:

- 1) ryczałt miesięczny w wysokości zł 400,— na pokrycie kosztów podróży, diet i noclegów,
- 2) zryczałtowany zwrot kosztów czynszu w wysokości zł 200 miesięcznie w razie przeniesienia się na teren obsługiwanej wsi i zamieszkania na wsi. Dodatek ten wypłacany będzie do czasu przyznania mieszkania służbowego lub mieszkania objętego publiczną gospodarką lokalami.

5. Wydatki związane z zatrudnieniem techników budownictwa wiejskiego pokrywane są z dochodów zespołów usług projektowych, uzyskiwanych ze świadczenia usług dla ludności.

6. Zaleca się prezydiom rad narodowych zapewnienie, w miarę możliwości, mieszkań dla techników budownictwa wiejskiego na terenie obsługiwanych gromad.

Rozdział 6.

Pomoc organizacyjno-techniczna.

§ 8. Zaleca się:

- 1) Centralnemu Związkowi Kółek Rolniczych i Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” oraz Centralnemu Związkowi Rzemieślniczych Spółdzielni Zaopatrzania i Zbytu tworzenie w podległych jednostkach organizacyjnych wypożyczalni sprzętu budowlanego dla indywidualnych inwestorów, zespołów produkcji materiałów budowlanych i rzemieślników budowlanych wykonujących roboty budowlane na terenie wsi,
- 2) Związkowi Izby Rzemieślniczych oraz Związkowi Zakładów Doskonalenia Zawodowego — rozwijanie szkolenia rzemieślników budowlanych oraz podnoszenie poziomu dydaktycznego szkolenia przez zapewnienie odpowiednio wykwalifikowanej kadry wykładowców,
- 3) prezydiom gromadzkich rad narodowych i organizacjom społeczno-gospodarczym działającym na terenie wsi — organizowanie w miarę potrzeby i możliwości gromadzkich zakładów usług remontowo-budowlanych oraz zespołów wykonawstwa budowlanego. Organizacje takie powinny podejmować realizację budownictwa wiejskiego w ramach budownictwa planowego.

§ 9. 1. Zaleca się prezydiom powiatowych rad narodowych powoływanie spośród wyróżniających się wiejskich rzemieślników budowlanych społecznych przodowników budownictwa wiejskiego.

2. Przodownicy, o których mowa w ust. 1, przy ścisłej współpracy z rejonowymi technikami budownictwa wiejskiego współdziałają z rzemieślnikami budowlanymi na swoim terenie w zakresie wdrażania postępu technicznego w budownictwie wiejskim.

Rozdział 7.

Zaplecze naukowo-badawcze.

§ 10. W celu wzmocnienia zaplecza naukowo-badawczego dla budownictwa indywidualnego na wsi należy:

- 1) powołać w Instytucie Techniki Budowlanej zespół branżowy budownictwa indywidualnego wraz z odpowiednimi zakładami specjalistycznymi,
- 2) wzmocnić obsadę techniczną wojewódzkich ośrodków badawczo-instruktażowych Instytutu Techniki Budowlanej i wyposażać ośrodki w odpowiednie laboratoria.

Rozdział 8.

Przepisy końcowe.

§ 11. Zobowiązuje się:

- 1) Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do wydania w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa:
  - a) wytycznych dla wydziałów budownictwa, urbanistyki i architektury w sprawie zasad oraz sposobu planowania i realizacji planów budownictwa na wsi,
  - b) ramowego regulaminu zespołów odbudowy, przebudowy i budowy wsi,
  - c) ramowych wytycznych w sprawie szczegółowego zakresu i form działania rejonowych techników budownictwa wiejskiego oraz współpracy z biurami gromadzkich rad narodowych i z gromadzką służbą rolną;
- 2) Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do wydania w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych ramowych wytycznych dla wydziałów budownictwa, urbanistyki i architektury w sprawie organizowania i przeprowadzania wymiany łatwo zapalnych pokryć dachowych na niepalne i trudno zapalne;
- 3) Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do wydania w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości ramowych wytycznych w sprawie organizacji, zakresu działania i uprawnień społecznych przodowników budownictwa wiejskiego;
- 4) prezydya wojewódzkich rad narodowych do określenia zakresu współpracy odpowiednich wydziałów prezydiów rad narodowych przy wprowadzaniu i realizacji planowego budownictwa na wsi;
- 5) Ministra Finansów w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministrem Rolnictwa do znalezienia przepisów o zasadach i trybie przyznawania kredytów bankowych oraz zasiłków i bezprocentowych pożyczek z funduszu prewencyjnego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń dla członków zespołów odbudowy, przebudowy i budowy wsi i członków zespołów wymiany łatwo zapalnych pokryć dachowych na niepalne i trudno zapalne oraz dla rolników nie zrzeszonych w tych zespołach.
- 6) Ministra Handlu Wewnętrznego do wprowadzenia zasad sprzedaży materiałów budowlanych przeznaczonych

do realizacji zadań obejmowanych planowym budownictwem;

- 7) Ministra Przemysłu Maszynowego sprawującego nadzór nad wiodącym w dziedzinie maszyn i urządzeń budowlanych Zjednoczeniem Przemysłu Maszyn Budowlanych „BUMAR” oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych sprawującego nadzór nad wiodącym w dziedzinie maszyn i urządzeń dla przemysłu betonów ciężkich i lekkich Zjednoczeniem Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budowlanych „ZREMB” do zorganizowania w ramach porozumień branżowych produkcji maszyn i urządzeń dla budownictwa wiejskiego w ilości corocznie określonej;
- 8) Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do zapewnienia środków na rozwój zaplecza naukowego, o którym mowa w § 10.

§ 12. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 256 Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1958 r. w sprawie pomocy Państwa przy racjonalnej zabudowie wsi nowo powstających oraz wsi odbudowywanych po zniszczeniach spowodowanych masowymi klęskami żywiołowymi (Monitor Polski Nr 61, poz. 345),
- 2) uchwała nr 221 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1961 r. w sprawie ograniczenia zużycia drewna oraz poprawy zabezpieczenia przeciwpożarowego w budownictwie wiejskim, w części dotyczącej organizacji wymiany łatwo zapalnych pokryć dachowych.

§ 13. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zainteresowanym ministrom, Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki oraz prezydentom rad narodowych.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*